

AVIZ

referitor la proiectul de Lege pentru ratificarea Convenției între România și Irlanda pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe câștigurile de capital, semnată la București, la 21 octombrie 1999

Analizând proiectul de Lege pentru ratificarea Convenției între România și Irlanda pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe câștigurile de capital, semnată la București, la 21 octombrie 1999, transmis de Secretariatul General al Guvernului cu adresa nr.13 din 24.01.2000,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a din Legea nr.73/1993 și art.48(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil proiectul de lege, cu următoarele observații și propuneri referitoare la textul Convenției:

1. La art.3 pct.1 lit.b), semnalăm faptul că teritoriul de stat al Irlandei (partea de uscat și apele teritoriale) nu este supus prevederilor Convenției, deoarece termenul "Irlanda" include numai zonele **din afara apelor teritoriale**. Întrucât nu dispunem de textul în limba engleză pentru comparație, presupunem că ar putea fi vorba despre o omisiune redacțională (traducere) care trebuie corectată, de comun acord cu partea irlandeză, înainte de ratificarea Convenției. Dacă, însă, partea irlandeză a dorit să excludă teritoriul respectiv din câmpul de aplicare a Convenției, acest lucru este inacceptabil pentru Partea română, deoarece persoanele fizice și juridice române nu ar beneficia de dispozițiile Convenției pentru evitarea dublei impuneri dacă ar fi rezidente sau ar avea sediul în Irlanda, în timp ce persoanele fizice și juridice irlandeze rezidente sau cu sediul în România ar beneficia de dispozițiile respective. Or, rațiunea de a se încheia asemenea convenții constă tocmai în evitarea dublei impuneri pentru cei care sunt impozitați pe teritoriul statelor respective.

Fiind vorba de o problemă de fond, avizul favorabil al Consiliului Legislativ este condiționat de clarificarea acestei probleme cu partea irlandeză și de corectarea textului.

2. Art.3 definește o serie de termeni cu care operează Convenția, dar, totodată, lasă deschisă posibilitatea ca aceiași termeni să aibă sensuri diferite, deoarece folosește sintagma "în măsura în care contextul o cere". În plus, la pct.2, se prevede că termenii care nu sunt definiți în Convenție vor avea înțelesul pe care îl au în legislația unui Stat Contractant, și acesta cu aceeași condiție ca respectivul context să nu ceară o interpretare diferită.

Considerăm că referirile la context, care ar impune o interpretare diferită, ar fi trebuit evitate, pentru a nu crea confuzie, cu atât mai mult cu cât în text nu există nici o mențiune că un anumit termen ar trebui interpretat altfel decât a fost definit în Convenție.

3. În cuprinsul Convenției se folosește de numeroase ori formularea "acel celălalt stat" (art.5 pct.6 lit.a, pct.8, art.9 pct.2, art.10 pct.1, 4, 5 etc.) care, din punct de vedere gramatical, este incorectă. Aceasta ar fi trebuit evitată și pentru considerentul că la art.3 pct.1 lit.c) este definit termenul de "celălalt stat contractant".

Semnalăm că unele texte sunt confuze datorită unor exprimări imprecise de acest gen. Astfel, în art.9 pct.2, se vorbește despre "un Stat Contractant", ... "celuilalt Stat Contractant ..." "acel celălalt stat" ... "primul stat menționat".

4. La clauza finală, în loc de "Drept care ..." ar fi trebuit să se spună "Drept pentru care ...", aceasta fiind formula consacrată în practica țării noastre.

În ceea ce privește ultima parte a textului ("În caz de divergențe de interpretare, textul englez va prevala"), menționăm faptul că atunci când un acord internațional bilateral este redactat în limbile oficiale ale celor două părți contractante, nu este uzual ca, în caz de divergențe de interpretare, textul în limba unei părți contractante să prevaleze asupra textului celeilalte părți contractante. O asemenea prevedere ar putea fi folosită numai în cazul când acordul bilateral s-ar încheia în trei limbi, două ale Părților Contractante și una a unui stat terț, care este limbă de circulație internațională.

PRESEDINTE
Valer DORNEANU

București,
Nr. 165/04.02.2000